

тѣхъ, то отъ тѣхны-ты намѣстницы, кои-то сж *нашояшеша* *сива-ша на народны-шы черковны дѣла* всегда избирани и поставяни отъ народа, за да бдятъ на него и надъ негово-то добро, да оправять училища-та, черковы-ты и да подпомагать всяко нѣщо, кое-то служи за нѣравственный му и вещественъ напрѣдкъ та тѣй да успѣва въ добро-то. Нѣ въ тыя настоятельства на народн. черковны дѣла по нѣко мѣста ся избирать и поставять хора кжсогледн, дльгоржкы по силж и по хатжрѣ, или пакъ хора, кои-то влизать само за лопъ и шоролонъ да управлявать общественны работы безъ никакъвъ рядъ и правило, а спорядъ това и безъ да знажтъ кржга на свож-тж работж и каквы дльжности всякт отъ тѣхъ има да испълнява, та затова и тукъ не цвтимъ и тукъ не смы за прѣхвалж и само това е най-главна та причина дѣто врвимъ тѣй рачешкы въ всичкы-ты общественны работы у насъ, зацо-то всегда ся вршять работы все на нехайство или наопакы.

Само еднж мждрж и по-благоразумнж общинж има, коя-то отъ врѣмя е умѣяла да ся наряди и управлява по-добрѣ отъ всичкы другы; всичка-та нейна сполука въ това отношеніе ся състои въ това, дѣто тя за въ свое-то настоятельство на нар. чер. дѣла умѣе да избира испомежду ся благоразумны и честны хора, кои-то да можтъ да управлявать черковны-ты и училищны работы разумно и съ чистж съвѣсть по единъ особенъ за това прописанъ уставъ, кой-то излагамы по-долу за огледало на другы общины изъ отечество-то ни, та кои-то отъ тѣхъ желяжтъ добрый си напрѣдкъ, можтъ ся послужи отъ тѣхъ спорядъ какъ го изисква мѣсто-то имъ. Тая община отколѣврѣметъ ся е нарядила, и по тоя начинъ ся е управлявала и управлява та зато тамъ и стари и млади ся отличявать отъ съсѣдны-ты имъ общины съ свое-то нѣравственно и вещественно развитіе и напрѣдкъ у всичкы-ты си работы.

Ето уставъ-тъ на казанж-тж общинж.